

quo felicitatis fastigio rerū cōstiterā, sed plane nostra cōsilia de his irrita sunt, quibus facta nobis in vniuersum interdixere. Quin redeamus ad nostrā rē, & tu iā cādas mihi, nisi mauis meas vires experiri. SyL. Apage cū istac tua vecordia: hūc locū iudices mihi decreuerūt, deus auctōr fuit, oēs ordines subscripserūt. CÆS. Nō ipse potius a temeritate desistes, quā te Casari cōparandū putas, quū in gremio scurrarū p̄ dedecora nūdinati pudoris adoleueris, & p̄ qualq; dānosas libidines magna tuę fame iactura, vel potius interitu ad q̄sturā ascenderis? SyL. Quoniā veteris me comedię licentia p̄scindis: tu quoq; nō graueris de plaustro vicissim audire: siquidē vsu sepe venit, vt q̄ dicit cæcū q; vult, audiat quę minime velat. Haud equidē īficiās eo me paulo intēperātius in adolescētiā vixisse, neq; id vni mihi contigit, sed multo pridē aliquot viris illustribus in nr̄a ciuitate videlicet Manlio Torquato, Valerio Flacco, priori Africano. Q. Catulo: quā vitū fuit adolescētię: tunc enī efferūt se multas cupiditates: quę si nimię nō fuerint, ac p̄tinus vna cū ipsa lubrica etate cōciderint, vt in ip̄o īpetu tolerabiles habent, ita postea nihil, vbi recesserint, noīs amplitudini detrahūt. Atq; ego lōge pręstare iudico